

[Indenrigsministeren.]

de fornødne Midler til Raadighed for Serum-instituttet til Fortsættelse af Dr. Schmidts Forsøg. Jeg kan godt sige, at hele Spørgsmaalet forekom mig saa vigtigt, at det ikke engang burde forsinkes ved en Henvendelse til Bevillingsmyndighederne, og jeg bemyndigede derfor Serum-instituttet til at bruge de Penge, der blev anset for nødvendige.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Udtalelse om, at Dr. Schmidt paa dette Omraade ikke har mødt tilstrækkelig Forstaaelse hos Staten, vil jeg sige, at det jo var paa Grundlag af de Midler, som for 2½ Aar siden blev stillet til Raadighed for Serum-instituttet og Dr. Schmidt, at Dr. Schmidt naaede sine epokegørende Resultater — de Resultater, der var Grundlaget for, at man, da Smitten naaede til Danmark i 1938, saa hurtigt, som det faktisk lod sig gøre, kunde begynde Vaccinefremstillingen.

Jeg har ogsaa bedt om Ordet for at sige, at det er min Opfattelse, at det danske Landbrug ikke tilstrækkeligt har givet til Kende, hvad man skylder denne Mand, Dr. Schmidt. Det ærede Medlem Hr. Løje har jo allerede glemt ham for i Stedet her at rejse Diskussion om en Bekæmpelse af Mikrober, Baciller eller Bakterier, som hverken det ærede Medlem eller jeg jo har nogen som helst Forstand paa.

Jeg har ment det rigtigt, at Sammenhængen i denne Sags Forhistorie blev lagt klar, ogsaa fordi Danmark ikke har nogen Grund til at bagatellisere, hvad netop danske Videnskabsmænd naar.

Forespørgeren (Løje): Allerførst vil jeg sige, at det forekommer mig, at flere af de ærede Talere har skudt mig noget i Skoene, som jeg slet ikke har sagt. Man har sagt, at jeg ikke har anerkendt Dr. Schmidt, at jeg har kritiseret hans Arbejde, men at jeg i Stedet for burde have udtrykt det danske Samfunds Taknemmelighed over for denne Mand. Ja, men jeg har jo netop udtrykt min Beklagelse af, at det gode Arbejde, som Dr. Schmidt har udført i Samarbejde med den tyske Forsøgsstation — for det er jo en Kendsgerning, at det er paa den Maade, det er foregaaet —, paa Grund af Forholdene herhjemme i Øjeblikket ikke kommer Landbruget til gode. Dette kan da ikke opfattes som en Kritik af eller et Mistillidsvotum til Dr. Schmidt. Naar jeg retter en Kritik mod det, der er foregaaet, er det naturligt, at jeg søger at finde Grunden til det, der er sket, og derfor har jeg lyst efter, om det skyldes enkelte af de Virksomheder, som

har med denne Sag at gøre, eller det er det Samvirke, der er mellem de forskellige Institutioner, der er bristende. Det er det Spørgsmaal, jeg gerne vil have klaret, og jeg skønner, at jeg har fremsat mine Udtalelser paa en urban Maade, selv om jeg naturligvis ikke har fundet Anledning til at takke Arbejderne paa Lindholm eller de andre dernede — det er ikke nødvendigt i dette Øjeblik. At Apparatet er i Orden, skønner vi paa, men at Apparatet i Øjeblikket ikke har fungeret tilfredsstillende, er vi kede af, og det er det, jeg bl. a. har givet Udtryk for.

Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.), sagde noget om, at hvis jeg havde gjort mig den Ulejlighed at sætte mig ind i dette Spørgsmaal, saa vilde jeg o. s. v. Jeg har gjort mig den Ulejlighed, ærede Medlem. Jeg tror, jeg har beskæftiget mig betydeligt mere med dette Spørgsmaal og maaske ogsaa i længere Tid end det ærede Medlem, saa i den Henseende er der ingen Vanskeligheder. Naar jeg har benyttet Vendingen „man siger“, eller naar jeg har spurgt om forskellige Ting, er det af Forsigtighedsgrunde, fordi jeg gerne vilde have Bekræftelse paa det, jeg siger — og en saadan har jeg da ogsaa i flere Henseender faaet.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) talte noget om, at man havde opreklameret denne Vaccine, og at det var en Fejl. Jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem mente, at jeg ogsaa havde været med til denne Opreklamering. Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg kan henvise til nogle Udtalelser, jeg fremsatte under Behandlingen af Mund- og Klovesygeloven i Fjor. Det staar i Folketingstidenden for 1938—39, nederst paa Sp. 2679. Det drejer sig om Dr. Schmidts Vaccine. Det hedder her:

„Vi haaber jo alle, at Forsøgene med denne Vaccine vil falde heldigt ud, men en Kendsgerning er det, at i dette Øjeblik befinder man sig paa Forsøgsstadiet. Videre er man ikke kommet, og en hel Del af de Forsøg, der har været anstillet, er ikke faldet ud helt, som man kunde ønske og haabe.“

Men naar saa Veterinærdirektøren ved det sjællandske Delegeretmøde offentligt siger, at man har anstillet Forsøg herhjemme med 5 000 Besætninger, hvoraf kun 7 pCt. var blevet angrebet, og yderligere med 18 000—19 000 Besætninger, af hvilke kun 2 Promille var blevet angrebet — ja, saa bøjer jeg mig naturligvis for dette og siger: Ja, men saa maa det hele være i Orden.